

Andrzej Buko

Sandomierz, woj. tarnobrzesckie. Wzgórze "Salve Regina"

Informator Archeologiczny : badania 16, 54

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ceramika - analogicznie jak w roku ubiegłym - jest związana głównie z cyklem lendzielsko-polgarskim /wystąpiły m.in. fragmenty misy z języczkowatym występem na krawędzi, fragment biało malowanej czarki, ceramika zdobiona nakłuciami i dotkami/. Nieliczne, drobne fragmenty ceramiki odnieść można do wczesnej epoki brązu. W materiale krzemienym dominuje surowiec czekoladowy. Wśród narzędzi stosunkowo dużo jest rylców; inne rodzaje narzędzi /drapacze, przekuwacze i in./ wystąpiły sporadycznie. Znaleziono też kilka rdzeni. Wśród przedmiotów kamiennych na uwagę zasługuje gładzona siekierka z łupku, zachowana niemal w całości. Do ciekawszych znalezisk należy również jedyny przedmiot metalowy: rurkowaty paciorek miedziany.

Materiały przechowywane są w PMA.

Badania będą kontynuowane.

SANDOMIERZ
woj.tarnobrzeskie
Wzgórze "Salve Regina"

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Metodologii Badań
Archeologicznych
Stanowisko Archeologiczne
w Sandomierzu

Badania prowadził dr Andrzej Buko.
Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Grób kultury złockiej.

Wzgórze "Salve Regina" położone jest na południowo-zachodnim krańcu Sandomierza /Przedmieście Krakowskie/. Obiekt ten, łączony często z grupą wielkich kurhanów małopolskich doby plemiennnej, został w ostatnich latach poddany serii badań geofizycznych, a w roku 1980 wykonano tam wiercenia geologiczne otworów. W efekcie przeprowadzonych prac ustalono, że nie jest to nasyp, lecz naturalna formacja lessowa. Celem dokładniejszego rozpoznania warstwy przypowierzchniowej w rejonie kulminacji, wykonano w 1982 r. wykop sondażowy o wymiarach 3 x 1 m. Wykop ten zlokalizowany został po stronie wschodniej, istniejącej tam kamiennnej figury. W północnej części sondażu stwierdzono bezpośrednio pod darnią calec lessowy. W części południowej odkryto natomiast silnie zniszczony grób, z resztkami obstawy z płyt kamiennych, zawierający zdekompletowane kości należące do przynajmniej 2 osobników /dziecko i osoba dorosła/ oraz kości zwierzęce, muszle małża, odłupek i grot krzemieny, sztyło kościane, wisiorek z muszli a także fragment dwóch bogato dekorowanych mis. Na powierzchni objętej badaniami odsłonięto tylko część grobu; kontynuuje się on bowiem w kierunkach wschodnim, południowym i zachodnim. Zespół znalezionych zabytków pozwala zaliczyć go do kultury złockiej. Materiały z odkryć wraz z dokumentacją przekazano do Muzeum Okręgowego w Sandomierzu.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.